

PRACUJEMY W DOMU Z SZEŚCIOLATKIEM

Dziwni goście.

1. Karta pracy, część 4, s. 56-57.

Dziecko patrzy na obrazek i opowiada co się na nim dzieje. Odszukiwanie na dużym obrazku przedmiotów, roślin umieszczonych na dole kart.

2. Zabawy przy piosence *Dziwni goście*.

- Utrwalanie tekstu piosenki *Dziwni goście*.

- Śpiewanie indywidualne wybranych fragmentów piosenki.
- Śpiewanie z różnym natężeniem głosu (głośno, cicho, szeptem).

- Ćwiczenie *Sluchamy bębenka* - rozwijanie sprawności ruchowej.

Potrzebne nam: instrument - *bębenek* - garnek/patelnia.

Dziecko porusza się zgodnie z rytmem wystukiwanym na instrumencie, reagując na ustalone sygnały:

- mocne uderzenie - wykonuje przysiad,
- dwa uderzenia - robi dwa kroki w tył,
- szybkie, miarowe uderzenia - maszeruje na piętach
- cichutkie, miarowe uderzenia - biega na palcach,

- Ćwiczenia oddechowe.

Potrzebne nam: instrument - drewniane/plastikowe klocki.

Dziecko maszeruje w rytmie instrumentu, w dowolnym kierunku. Kiedy usłyszy głośniejszy dźwięk, nabiera powietrze nosem. Wypuszcza je, wypowiadając proponowaną przez rodzica głoskę lub sylabę: *o, a, u, hi, au*.

- Ćwiczenia *Zaklaszcz jak ja* - kształtujące poczucie rytmu, utrwalające rytm melodii piosenki.

Potrzebne nam: nagranie piosenki *Dziwni goście*.

Dziecko maszeruje w rytmie nagrania piosenki. Podczas przerwy w muzyce rodzic recytuje wybrany fragment tekstu piosenki zgodnie z rytmem. Dziecko go powtarza - tupiąc, klaszcząc.

- Zabawa z zastosowaniem piosenki *Dziwni goście* (elementy ruchu połączone z grą na instrumencie).

Potrzebne nam: instrumenty - garnek, patelnia, butelka wypełniona kaszą, klocki.

Zwrotka I.

*Przyszła do mnie dziś pani Złość.
Krzyczy, że całego świata ma już dość!*

*Nogą głośno tupie i pięści pokazuje,
brzydkie miny stroi. o! o! o!
A za chwilę wszedł wielki Śmiech*

i za brzuch się gruby trzyma, ech, ech, ech!

*Tak się głośno śmieje, że lzy ze śmiech leje,
i żartuje sobie: he, he, he!*

Ref.:

*E e e emocje, tacy dziwni goście,
złością, śmieszą, smucą, straszą nas.
Czy jest na to czas i pora, czy nie czas.
E e e emocje, czasem ich wyproście.
Bo i tak powrócą w inny czas,
jeszcze raz i jeszcze raz, i jeszcze raz.*

Zwrotka II.

*Potem Smutek wpadł, tutaj siadł,
lzy mu kapią z mokrych oczu: kap, kap, kap.
Nic go nie ucieszy i nikt go nie pocieszy.
Smutku przestań płakać, tak, tak, tak!
A na koniec: ciach! wskoczył Strach!
Trochę boi się wszystkiego, ach, ach, ach!
Wielkie zrobił oczy i jak tu nie podskoczy!
Idź już, Strachu, sobie: sio, sio, sio!*

Ref.:

E e e emocje...

- Zabawa *Dziwne głosy* - rozwijająca zdolność wyrażania emocji głosem.
Potrzebne nam: nagranie piosenki *Dziwni goście*, obrazki przedstawiające twarze wyrażające różne emocje.
Na początku zabawy rodzic ustala dla każdej twarzy na obrazku charakterystyczny głos. Np.:

Dziecko:

wyciąga naprzemiennie zaciśnięte pięści,
wykonuje obrót wokół siebie, unosząc ręce
w górę, w dalszym ciągu zaciskając pięści,
wykonuje cztery tupnięcia, cztery ruchy
naśladujące boksowanie,
robi dziwne miny.

Maszeruje w miejscu, na końcu drugiego taktu
woła: *ha, ha,*

przenosi ciężar z nogi lewej na prawą,
jednocześnie wykonując obrót,
grozi palcem, porusza głową twierdząco,
przeciera oczy.

Razem z całą rodziną grają na wybranych
przez siebie instrumentach, zgodnie z rytmem.

II zwrotka i refren, tak jak wyżej 😊

- strach - prawdziwy krzyk,
- smutek - mruczenie, pociąganie nosem,
- radość - *hi, hi, hi, ha, ha, ha*, lub prawdziwy śmiech,
- złość - warczenie.

W rytmie nagrania piosenki dziecko maszeruje po okręgu. Podczas przerwy w muzyce rodzic wskazuje wybrany przez siebie obrazek przedstawiający daną emocję. Dziecko stara się wyrazić głosem emocje przedstawione na obrazku.

3. Wykonanie pracy *Obrazek dla przyjaciela*.

- Wypowiedzi dziecka na temat - *Kogo nazywamy przyjacielem?*

Potrzebne nam: przygotowane wcześniej przez rodzica kartonowe serce, mazak.

Dziecko podaje cechy przyjaciela, które rodzic zapisuje na kartonowym sercu. Np.: dba o nas, jest pomocny, opiekuńczy, rozbawia nas, czujemy się przy nim bezpiecznie...

- Bezgłośnie wymawianie imion swoich przyjaciół.

Każdy z członków rodziny bezgłośnie wypowiada imię swojego najlepszego przyjaciela, nie wydając żadnego dźwięku, poruszając tylko wargami, pozostali członkowie starają się je odgadnąć.

- Zapoznanie ze sposobem wykonania prac (według Igora Buszkowskiego).

Potrzebne nam: podstawa pudełka po czekoladkach, brystol, szary papier, kolorowy papier, nożyczki, klej.

Ramą obrazka jest podstawa pudełka po czekoladkach. W jej wnętrzu dziecko tworzy dowolną kompozycję, np.: góry, jezioro, las, łąkę, miasto... Aby kompozycja była wypukła, część papierów potrzebnych do wykonania pracy dziecko może pognieść.

- Wykonanie pracy przez dziecko.
- Zatrzymanie jej i wręczenie swojemu przyjacielowi przy najbliższej okazji.
- Porządkowanie miejsca pracy.
- Spacer po najbliższej okolicy - obserwowanie zmian zachodzących w przyrodzie.

4. Karta pracy, część 4, s. 58.

5. Opowiadanie o tym, jak Olek i Ada obchodzili Dzień Dziecka. Układanie zdań o każdym obrazku. Pisanie samodzielnie lub przez rodzica imienia dziecka. Ozdabianie pola z imieniem.

